

מסורת הש"ס

(א) ב"ק קז. ב"מ כחטות ית.
 גיטין נא: (ב) [לקמן מה:]
 גיטין כז. כחטות נד.
 (ד) כחטות פה. לקמן מה:
 (ה) ב"ב קעד: [וערך כג:]
 (ו) נסח ב"מ ה: קדושת סג:
 (ז) ב"מ נח. ע"פ.
 גיטין לו. פסחדין טו. ב"מ
 קז: (ח) ב"ק סב: ב"מ כז.
 (ט) לעיל לז: (י) ג' חטות
 הלל נראה כמיותר: (יא) [ועי'
 חז: (יב) נסחט סב: (יג) ב"מ
 נסחטות ב"ק סג. ב"ב רעובי]

בה אור השלם

ו. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו שמות כב ח

הגהות הב"ח

(ב) גמ' ה"מ שפיר מרע ר"י
ע"י החוק' ככ"ב דף קס"ה:
(ג) שם על כל דבר משע. ר"י
לשון רש"י בהוב"ב דף טו ע"ב
על כל דבר משע ספסיה דקרא
מיסחתי בשען עשתי גכז א"ל
כנגד עמלתי: (ד) ר"ה ר"ה
אדם וכו' הלוה הוא עשה
עצמו רמיה עליו: (ה) ר"ה
מנה וכו' התבדילו חמלה:
(ס) ר"ה ולא תשטמו וכו'
דכינו:

הגהות הגר"א

[א] יחסי ד"ה שומר. ואם
שאל כ"י. ויש מחייבין. כ"ה
(נכסי) ל"ה ס"א וע"ש בש"ך
ובאחרונים) ונקיטין ש"א פתח
מדת החוס' :

רבינו חננאל

[illegible]

אחמאי פליגי עליה:
ומשום דאין טענתו
ליה הכא טענת עאמו
דמבא נתינת האב
דקאמר פעמים ובי
פליגי עליה דדרבה
דלא אמר כרי לי.
ויד דלא אמר היתום
דקאמי נשבעין לקטן
ליסרע מנכסי מין.

ז' ה' הוא שטר על
 ולא תקבל חוב זה
 נכסיו קדש. התקדש
 ש"ח וכל הפער
 ש"ח שטות. מנא.
 (דף פו.) ולקמן בכל
 (הט.) בין לויזריות.
 יענין ח' אין נפרעין
 מן הויזריות, והיני
 דא לגדולים ומדא
 עושה קטויא על
 הש"ח (א) על רמחא
 ח' כדי שיתקדש
 ויחולקו ברמיחא.
 (ד) הגביה מחלה מן
 י' אין ארס מוטא ולא
 י' מתנ' קדשים
 כגון אמר על
 הנה נלמד ור' וספקיה
 אותו שהפקדון צידו
 ציה דדבר הגורם
 ומענין כממנו דמי.
 בקדש. שמוחזרין
 וקדש ושטענין עליה.
 פלוגמיהו: **גמ' ולא**
רענא. (י) ויני דכפל
 שלשה וארבעה:

קדש דאין אדם
א^ה שכיב מרע
אין אדם עושה
מא ולא לו אבל
עליון "העברים"
ולא תשלומי
משלם ר' שמעון
ב באחריותן ואין
אינן כקרקע ואין
אומר אין אלא
הרי הוא כקרקע
כיצד בית מלא
בא מה שהנחת
ב: גמ' תשלומי
ל חמור ועל שה
תחת הן אלא כעין
ל דבר הממלט
ול לקרקעות צאו
:(ולא) תשלומי
אמר רחמנא ולא
מילי דתנו רבנן
כי

וי"ל דהתם ארעו
מי התם בגנב עצמו
זיק כל ריבויא הוא
גמי ממעטי כל הני:
וכל

וּמֵאֵי פַעַמִּים וּרְבִי
וְלַעֲוֹלָם בְּטוֹעָנִי קֶטָן
[שְׁמוֹת כב] כִּי יִתֵּן אִישׁ קֶ
דָּהָא אֵיבָא גְמִינָא אֵי

הוא נבא והיה
חומא רנן אמר
קמיפגרי: הפסג
ישא דקמיס
ברי לי יופא
לאמר ברי לי
מכסי יחוס ו
לרץ שנועה
מאזי: יופע
נכסוי ואל ענ
מן הכנסים
במסכת דתו
הנשנעין
דפנן בהנחין
מן היתומין
דנחא תרמי
לקטנים: אור
הדיעות. הלוה
עליו ואמר אמי
הקרקע ממנו
מה לפלוני אר
הנכסים שהקדש
לו. בשביל יור
שמיבי באחריו
עולה והפריש
לה נשבע עלי
דרעוהו קריני
למנון לרבי
יש דרכים
לקרקע ואמין
ובגמ' [ומ]. מפס
פסלומי ששם
ליכא הו ל

על הדיוט אבל
והאמר רב הו
נידי נאמן חזקה
יע "דאין אדם ח
דים שאין נשבעי
בזה תשלומי כ
נושא שבר אינו
עליהן ושאינו ח
ם שהן בקרקע
מסרתי לך והלא
המחובר לקרקע
במשקל ושכמנין
אומר איני יודע
מכר עד החלוץ
כלל על שור ו
ל ופרט וכלל אי
וגופו ממון אף
ואו עבדים שהוק
הקדש רעהו כת
ארבעה וחמשה
נשבע: "מנא ה

ואם) ולא מבית הקדש
אזי לענין הקדש אי
כל דבר פשע דמ
פרט וכלל דבמדה זו

וזהו ענין נמי
לא כדרכה קמפלגי
שונה במקום אחר דכח
יהי הבא מענה היא

והורדת עצמו נִי
דאמר רבה מפני
הקצת הטענה יש
נניו בפני בעל ה
זה והאי דלא כפ
זה בפני בעל ה
ה והאי דלא א
קא משתמיט מ
ופרענא ליה ורחמ
יה כי היכי דל
כן יעקב סבר
אינו מעיז והל
ורבין סברי ד
פני בנו מעיז ומר
א מי מצית מוק
יעקב הא קתני רי
ידי אלא חמוצי
אבידה הוא ה
דאמר ברי לי שמי
כח להקדש ש
ע מנכס קטן ת
שכנו אלא בפרע
ממשמע לן כדא
שא יתומין שא
קמינן בין לשכ
ליפרע מנכסי הק
דים ליפרע א
גדמים להדיות
אמר סלקא דע

ם עושה קנוני
ש קא משמע ל
מר מנה לפלוני
(6) ה"מ שביב כ
מנתי⁷ ואלו יד⁸
ההקדשות⁹ אין
חנם אינו נשבע
באחריותו; נשבעין
אומר¹⁰ יש דבר
עשר גפנים מעוננו
שבועה והכ"א כ
דבר שבמדה ו
מסדתי לך והלה
מר עז הויז וזה א
קל כל רשע (2) פש
אברה חור וכלל כ
יש דבר המטלטל
שאין מטלטלין
טלטלין אין גופן ממ
שה: מ"ט תשלום
שומר חנם איני

במרוצה (שם דף ע"א)
 ונקטיה
 כלל ופרט קרא
 נקט האי תנא כלל

לכחוצות (דף יח):
 ואין בהן
 גבול אי נמי בגמנים
 נמי בשאין עומדות

נמי מענת אחרים
בדרבה קמפילי
תורה מורה
אין אדם מעז
בכול' בעי רליפכ
לאנו מעז
ה בעי רלודי
אישתמוטי הוא
עד דהוי לי וזוי
רמי שבועה עוי
בכוליה ר' אליעזר
בו ולא שנא בב
משיב אבדה הו
לאנו מעז אבל
משיב אבדה הו
רבי אליעזר בן
לאבא בידך אין
פמור מפני שמש
אמר ברי לי הכא
לקטן ליפרע מנכ
קדש לקטן ליפר
סי יתומים לי
למה לי הא
א דתני אביי ק
ואין צריך לומר
יובורית להקדש
מנכסין משוע
מה ומה לי מש
אונעבדים לנבוא

הדיוט הוא רב
קנוניא על הק
יש כל נכסיו וא
על הקדש יאמר
ואי חיישין
ות והקרקעות
וחמשה שומ
קדשים שחייב
עליהן רבי מא
מודים לו כיצד
רבי מאיר מ'חייב
שבשבעין אלא על
לך וכים מלא
נזולת פטור זה א
נזלן ד'תנו רבנ
למה פרט על כל
מה הפרט מפ
ממנו צאו קרקעו
ש' שהן ממ
ולא ארבעה וחמ
ש' שלשה וארבע

גג מבית האיש דדרש
מבית האיש ולא מ
מרוצה (שם) לא הו
דים וכו' ואגב ריהט

הכל מפורש בפרק ש
בהנחיקין (גיטין דף נא
ע ש"כא גניבה כגון מס
גנב ורבי מאיר מודה

כֹּהֵלָה
אֵלָא
אִמְרֵי
חֻקָּה
וְהָאִי
מִשְׁכּוֹב
וּבְכֹוֹ
לִיָּה
סִבֵּר
אִמֵּר
לִיָּה
שֵׁנָא
לָאוּ
הוּא
מַעֲיָן
לֵהּ
מִנָּה
דִּינֵי
רֵמֵל
אִמֵּר
מִכְסֵּכַ
סִּימְנָא
תִּרְתִּי
קִשְׁיִי
גְדוּלִי
יִבִין
תִּנְיָנָא
בִּשְׁבָּב
לִי מִנָּה
לֵאמֹר

אמיני
עושה
שחקי
קנוני
גבי נ
והשמ
ארבע
אומר
נשבע
חכמי
המש
באין
מסר
אתה
כל
ועל
הפרי
וגופ
שטור
(כל)
תשל

טוען טענה
ונכפל טעם
דיוון
ז' דלמות
טוען טענה
כלאמרין
פסוק ושבע
שמת
נשיבים צי
וא' דנתחייב
אל כל קשה
עטי הקדש
נגלוז וייל
נשם דף סג.
ופטר וכל
ומיעטי
עני כמורה
אזי דקאמר
לכל ופטר
פרטי
וא' די יתי
על כל דבר
דמיני דקדק
רשיני לעיל
אמיני

הקדש תיפוק ליה מוג
חא אלא לדרוש וגו'
וענת גב ולמסקנא
קרקע וחד למעוטי ע

ל"א בדרכה קמיפלגי.
ושם ד"ה ונכולי
היומי בפ"א. דאפי' נקרא
ונות והלה מועז מועז

וְלֹא הַשְׁלֹמֹה
 וְיִטְרֹן אֵלֶּה מִשּׁוֹם הַקִּקְלָה
 וְעִקְוֹת וְעִבְדֵּי וְאֵל
 וְגַם אֵלֶּה שְׂבֹרֵה וְשֶׁ
 בִּדְרָק מְרִיבֵה (וְיָקָר)
 הֵנֵּה אֵין נֶשֶׁ
 דִּקְרָה בְּשׁוֹמֵר
 יִיחִי בְּשׁוֹבֵה נֶקֶט
 אֵין מִשְׁלֵם אֶם פֶּשַׁע
 רִפְעוֹר מִחִיבֵי דִ
 וְכֵה וְאִפְשֵׁה וְנֶה
 יִפְזֹר מִפְשֵׁה אֶל
 וְיֹלֵךְ (פֶּס דף ג.) גַּי
 דִּקְרָה דִּחֲתָה לְפִומְדִּי
 יֹסֵף גַּי וְהֵי גַּיִּי
 וְנִיב וְנִיבֵי וְנִיבֵי
 מִמֹּר וְלֹא תִלְקֹךְ לְעִינֵי
 הֵי לָרֵב יֹסֵף דִּ
 מִרִּבֵּי אִפְשֵׁה שְׂבֹמֵר
 לִיחֲתֵם רִיחֲתָה
 וְיִמְתִּי מִן שׁוֹמֵר שְׂבֹ
 אֵלֶּה בְּשׁוֹבֵה קֶמֶר
 רִבֵּה אִיִּרִי וְקִאֲמֵר
 אֵין שְׂבֹרֵה דִהֵי
 דִטֹּשֵׁה אֵין שְׂבֹרֵה
 וְיִחֲלֵם שְׂבֹרֵה דִ
 אֵלֶּה אוֹ אִפְיִי נִגְנֵבֵה
 וְיִמְתֵּר שְׂבֹרֵה [א] וְאֶם שְׂבֹ
 וְיִזֹּר. וְרִבֵּה דִמֶּשֶׁה לֹא
 בִּדְרָקֵךְ שְׂבֹרֵה
 וְיִמְתִּי מִן שְׂבֹרֵה
 מִכֵּר אֵלֶּה דִמֶּשֶׁה
 עַל מִשְׁתַּלְטִין
 מִימֵה בְּשִׁלְתֵּם
 מִימֵה בְּשִׁלְתֵּם

[illegible][illegible]

א ב מ"י פ"ד מהל'
מלוה הלכה א סתם פשן
טושי"ע חז"ל פיתן קס
סעף ח'
ג מ"י קס פ"ט הלכה א

[illegible][illegible]

הוא (שם) שברענו היה
הוא נבולו חלל שאין בדו
וע וסבר עד דהר לי וזי
ובים גל לא שנא בר
שנא בבנו ואפילו הוא
אינו מעני. ולהר הר

75

ס
ס
טו
ס
טו
ס
ס
עג
לה
ס
שג
פי
ע
סי

כו
רד
שג
מי
ק
כל
מ
תי
גג
נש
מי
דג
ול
אל

גש
מ
מ
א
ב)
ו
ב
א
ב)
א
ה
כ
כ
א
ו
כ
ה
מ
כ
כ
כ
ב)
ה
ד
ו
ב
ל
ד
א
מ
א
ד
ל

ה
ה
ת
ל
כ
ר
ה